

Ul prestinée.

A sguisill in du' l prestin
da farinn incipriàa
sbilench, sül cò, un capeliin
cun la marca d'un levàa.

Vestì da bianch, cumè 'n spezziée
senza pilull nè fialétt,
da mestée l'è prestinée,
la sò vita l'è fà michétt.

Da bun'ura l'è già lì
quand in ciél lüsiss i stèll,
l'è l'andazz da tütt i dì
par la gènt e i sò fardèll.

Al fà ul nost pàan cutidian
fragrant, cruccant, genüiin,
l'aliment püssée saan
d'un savuur ca l'è diviin.

Se ogni facc l'e süduur
ul prestinée l'è da premià,
al ga mett müscul e amuur
a impastà farinn e infurnà.

Mè'n scültuur c'al mudella la créa
l'è 'n'artista 'l prestinée,
la sò opera la merita
un "grazie" da nünch massée.

Sa vedii 'na vedrina
cunt in mostra i bèj michétt,
trezzitt, restelinn, bastuun,
giò tant da capèll, meritan rispètt,
in fàj cun amuur, fadigh, passiuun.

Carletto BOSSI